

heder, der er sket et Par Gange, og saa den Lov, der udkom for et Par Aar siden for de mindre Haandværkere. Ifølge de gamle Forordninger ere de smaa Haandværkere komne til at bære en stor Byrde fremfor den store Industri, thi da denne Skat blev lagt paa, kendte man ikke den Udvikling af Storindustrien, som man nu kender, og derfor er denne Skat ganske uretfærdig bleven ved at trykke de smaa Haandværkere haardere og haardere ned. Man har, naar disse Sager have været til Behandling i Folketinget, været klar over, at de burde lattes noget, men hele dette Spørgsmaal har været saa indviklet, at det ikke har været nemt at rokke ved det eller faa nogen Ordning derpaa. Men hvis man nu ved disse Skattelove gaar hen og siger: Nu slippe I eders gamle Skatter, men komme til at svare omtrent det samme, nogle lidt mere, andre lidt mindre end det, vi tage bort, endskønt vi maa erkende, at eders gamle Grundskatter ere mindst lige saa uretfærdige som de, der have hvilet paa Landbruget, saa tror jeg ikke, at det vil være rigtigt lige over for disse mindre Haandværkere og næringsdrivende. Man maa ogsaa huske paa, at det tidt er Folk, som have en eller anden Legemsfejl, som ikke kunne deltage i det strenge Arbejde ved Landbruget, og naar de saa søge til Haandværk eller andet Næringsbrug for dog at faa deres Udkomme, synes jeg, man ogsaa kunde være berettiget til at give dem den samme Lettelse, som man giver lige over for Landbruget. Man kommer ogsaa uvilkaarlig til at støde paa Vanskeligheder, hvis det bliver staaende i Loven, som det nu er. Man har paa Landet mange Haandværkere og næringsdrivende, som have Jordbrug ved Siden af. Hvis de nu have den største Indtægt af deres Haandværk eller Næringsdrift, ville de, selv om deres Indtægt af Jordbruget omtrent naar op til Halvdelen, ikke komme ind under denne her omtalte Bestemmelse. Men hvis en Haandværker eller næringsdrivende har over Halvdelen af sin Indtægt af Jordbrug, vil han utvivlsomt komme ind under den før omtalte Bestemmelse i § 6 og faa et Procentafslag af 35—40 pCt., men saa staa de andre smaa næringsdrivende ved Siden af og kunne ikke faa nogen Lettelse, men maa svare de 35—40 pCt. mere i Skat, skønt de, der have Jordbrug, mange Gange klare sig bedst. Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg og til den ærede Finansminister, at der maa blive gjort en Forandring i § 6, som kan gaa ud paa, at ikke alene de

Ejendomme, der have Landbrug og Havebrug som Næringsvej, komme ind under den faldende Skala, men at ogsaa alle andre Ejendomme paa Landet til en Værdi af indtil 6,000 Kr. maa komme ind under disse Bestemmelser. Derved vil der opnaas en Lettelse for en hel Del af disse smaa Ejendomme og smaa Haandværkere, som virkelig fortjene en Lettelse, og selv om der paa disse Grunde skulde blive bygget Villaer eller Ejendomme af større næringsdrivende, ville jo disse, da Maskiner og Inventar jo skulle takseres, altid naa op over 6,000 Kr., og man vil der faa et langt mere retfærdigt Skel. Jeg vil ogsaa meget anbefale og henstille til Udvalget og Ministeren, at man deler disse Ejendomme i Klasser, saa at de f. Eks. fra 1—2,000 Kr. fik 50 pCt. Afslag, hvorved man vilde hjælpe vore smaa Landarbejdere i en ganske betydelig Grad, fra 2—4,000 Kr. fik 35 pCt. Afslag, og fra 4—6,000 Kr. fik 30 pCt. Afslag. Jeg er overbevist om, at vi derved komme Retfærdigheden langt nærmere end ved det, der her er foreslaaet.

Der er endelig en tredie Klasse af Medborgere, som heller ikke faa noget godt af den Nedgang, som gives i Procenter efter § 6. Der er en hel Del, som drive Landbrug og Havebrug, som ikke faa Nedgang i de Procenter. Der staar jo: „for Ejendomme paa Landet, til hvilke der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej“. Med Hensyn til dette „paa Landet“, maa vi jo huske paa, at derunder komme ikke alle de Avlsbrug, som ere paa Købstadjorder. Det er nu en Gang et Retsbegreb, at de høre ikke til Landet, som høre ind under Købstaden, og alle disse komme derfor ikke ind under den nævnte Bestemmelse. Nu kan det jo nok siges, at de i Reglen ikke have saa højt Hartkorn som andre Landbrugere; men der kommer dog det Moment frem, at der er smaa Ejendomme der indenfor og Huse, som blive skaarne over en Kam, hvilket ikke bør være Tilfældet. Jeg vil derfor henstille til Udvalget at tænke paa at faa en Lempelse i dette Forhold og faa alle Landbrugere paa Købstadjorder bragte ind under Forslaget ogsaa.

Naar jeg har gjort dette Forslag til den højtærede Finansminister og Udvalget, som vil blive nedsat, er det, fordi jeg synes, man ikke kan komme hjem til alle disse Smaakaarsfolk og sige: Nu have vi faaet de første Skattelove vedtagne, men de komme ikke jer til gode. Vi maa ogsaa sige: I skulle komme til at blive